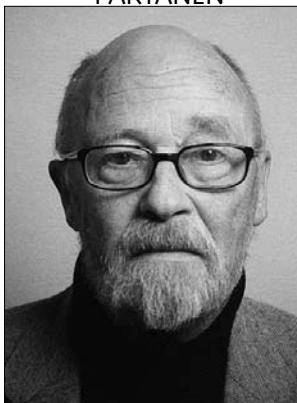

PARTANEN

Kuka minä olen?

1

Kaarle XII oli Pohjolan soturikuningas. Ernst Brunner kertoo Carolus Rex -elämäkerrassaan, että nähdessään hovimaalari David Krafftin hänestä maalaaman muotokuvan kuningas raivosui: ”Kun hän maalasi suurelle kankaalle kaljun päälakeni, paksun alahuulen, parransängen, mestari ei kuljettanut pensseliä. Krafft ei maalannut. Hän pilkkasi minua.” Kuningas meni maalarin ateljeehen muutaman upseerin kanssa ja tuhosi taulun korkeimman omakätisesti. ”Minun silmäni oli maalattu typerästi ammolleen ja niitten alle paksut renkaat. Suu hymyili pehmeästi kuin mielenvikaisella. Minua oli nöyryytetty.” Ehkä taiteilija sai olla tyytyväinen, ettei käynyt pahemmin. Aasialaisen despootin hovissa hän olisi saattanut saada silmänsäkin puhkotuksi.

2

Louvren ranskalaiselle 1700-luvun kuvanveistolle omistetussa salissa on pönäköiden suurmiesten ja antiikin jumalattarien joukossa lähes alaston, luiseva ja riutunut vanha mies. Se on kuvanveistäjä Jean-Baptiste Pigallen näkemys 76-vuotiaasta Voltaireista, vähän ennen tämän kuolemaa.

Patsaan oheisteksti kertoo, että veistos oli kauhistus aikalaiskatselijoille. Ei filosofi itsekään ilman muuta, asiaa pohtimatta, osannut hyväksyä tällaista kuvaa itsestään. Mutta uskollisena omille periaatteilleen hän salli taiteilijalle tämän vapauden.

3

Kuka minä olen? Minä en sitä tiedä.
Olen oma kuvani ja omakuvani
omassa peilissä.
Olen sinun kuvasi minusta.
Olen oma kuvani kuvastani sinussa.
Olen sinun kuvasi minusta peilissäsi.

(Claes Andersson)

4

Moderniin maailmaan olemme astuneet, olemme yksilöitä yhdessä. Riipumme toisissamme, ilo ja suru yhdistävät meitä. Olkaamme valmiita muutumaan joka hetki, valmiita täyttymään ja tyhjenemään, täyttymään ja tyhjenemään, olkaamme valmiita tulemaan ihmeellisiksi. Oppikaamme ohjaamaan elämäämme, sen suuntaa ja syketä. Olkaamme vailla pelkoa.